

STANOWISKO Nr 6/22/VIII
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 11 marca 2022 r.

**w sprawie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem
zbrojnym na terytorium tego państwa**

Naczelna Rada Lekarska po zapoznaniu się z treścią ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa wskazuje, że ustawodawca nie uregulował w sposób kompleksowy, przemyślany i racjonalny kwestii udzielania świadczeń zdrowotnych w Polsce przez lekarzy i lekarzy dentystów, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe poza obszarem UE, w szczególności w Ukrainie.

W ocenie Naczelnej Rady Lekarskiej kompetencje lekarzy i lekarzy dentystów z Ukrainy są cenne dla zapewnienia opieki medycznej ich rodakom, przebywającym w naszym kraju oraz ewentualnie innym osobom, które porozumiewają się językiem ukraińskim lub rosyjskim. Przyznanie jednak tym medykom uprawnień zawodowych pozwalających na objęcie opieką pacjentów polskich powinno wiązać się z odpowiednią znajomością języka polskiego.

Niezrozumiałe jest, że ustawa umożliwia zatrudnienie osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego na stanowisku pomocy nauczyciela, jedynie pod warunkiem znajomości języka polskiego a jednocześnie pozwala na przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza i udzielanie świadczeń zdrowotnych polskim pacjentom osobie, która języka polskiego w ogóle nie zna. Przyjęte w ustawie rozwiązanie jest tym bardziej niezrozumiałe, że nie uwzględnia stanowiska rządu, które zostało wyrażone w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (UD 331). W projekcie tym rząd planuje wprowadzenie jako przesłanki uzyskania warunkowego prawa wykonywania zawodu lekarza oraz warunkowego prawa wykonywania zawodu lekarza dentysty znajomości języka polskiego. W uzasadnieniu tego projektu rząd wyraźnie wskazał, że powodem tej zmiany jest wzgląd na bezpieczeństwo pacjentów.

W ocenie Naczelnej Rady Lekarskiej sytuacja w Ukrainie, a także potrzeby zdrowotne uchodźców z tego kraju, którzy znaleźli się na terytorium Polski i wymagają opieki medycznej, uzasadniają wprowadzenie szczególnych rozwiązań prawnych, ale nie uzasadniają obniżenia poziomu bezpieczeństwa udzielania świadczeń zdrowotnych polskim pacjentom.

Przyjęte w ustawie rozwiązania pomijające wśród warunków niezbędnych do uzyskania na terytorium Polski prawa wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentysty, umożliwiającego leczenie polskich pacjentów, konieczność znajomości języka polskiego są rozwiązaniami niebezpiecznymi dla lekarzy, którzy bez znajomości języka polskiego będą chcieli leczyć polskich pacjentów, niebezpiecznymi dla tych pacjentów, ale również dla podmiotów leczniczych, które zatrudnią tych lekarzy.

Wsparcie ze strony państwa polskiego dla uchodźców z Ukrainy wymagających opieki medycznej powinno opierać się na otoczeniu ich opieką medyczną zapewnianą z udziałem ukraińskich medyków – nawet tych, którzy nie znają języka polskiego. W dalszej kolejności, wsparcie tych medyków, umożliwiające im leczenie polskich pacjentów, powinno polegać na zapewnieniu im możliwości uzupełnienia kompetencji językowych do takiego poziomu, w którym sprawowana przez tych lekarzy opieka nad pacjentem polskojęzycznym będzie bezpieczna.

SEKRETARZ

Marek Jodłowski

PREZES

Andrzej Matyja